

Tillæg B

til

Rigsdagstidenden.

Udvalgenes Betænkninger.

Den ordentlige Samling 1873.

6te October.

I.

Betænkning

over

Forslag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Udlændinge.

(Udgiven af det af Landstinget nedsatte Udvalg den 20de Decemher 1873.)

Bed at gennemgaa ovennævnte Lovforslag og sammenholde det med de i Bemærkningerne til Lovforslaget om de enkelte Personer givne Oplysninger samt med de Dokumenter, hvoraf Oplysningerne ere uddragne og som fra Indenrigsministeriet have været os meddelte, have vi overbevist os om, baade at Oplysningerne ere nøjagtigt uddragne, og at Lovforslaget selv er udarbejdet i Overensstemmelse med den Vedtægt, der siden 1866 har uddannet sig for Afgjørelsen af Spørgsmaal om Indfødsret. Kun ved den under Nr. 2 opførte Husmand C. A. Andersson, en Svensker, der i det Hele kun har opholdt sig her i Landet i 8 Aar, siden 1865, have vi Betænknelighed, da vi antage, at den lempeligere Fordring med Hensyn til Varigheden af Opholdet her i Landet, som det i den i 1866 afgivne Udvalgsbetænkning er sagt, at man vilde gjøre for Normænds og Svenskers Vedkommende i Sammenligning med andre Udlændinge, men dog lidt strengere for Svenskere end for Normænd, for Svenskere ikke bør gaa ned under 10 Aar, ligesom vi heller ikke i de dengang og siden forelagte og vedtagne Lovforslag have fundet nogen Svensker opført med kortere Ophold. Da der imellem dem, der søge Indfødsret, altid findes et temmelig stort Antal af svenske Arbejdere og Tjenestefolk, ved hvilke ofte Spørgsmaalet om

Forsørgelsesret staar nær bagved, er det uden tvivl bedst at sætte en fast og ikke altfor lav Tidsgrænse. Vor Indvending mod at medtage denne Mand udgaar alene herfra; thi i Dvrigt staar Vidnesbyrdet om ham ikke tilbage for det, der er givet om de fleste Andre, idet der gjerne, foruden Vidnesbyrd om Færdighed i dansk Sprog og, for saa vidt der er Børn, om disses danske Opdragelse og Undervisning, kun foreligger en i ganske almindelige Udtryk udtalt anbefaling af Byraad eller Sogneraad (f. Ex.: „Byraadet har vedtaget at anbefale Ansøgningen“) og en Erklæring fra vedkommende Dvrighed om, at der intet Ufordelagtigt er den bekendt om Vedkommende eller, at Intet vides, der kunde være til Hinder for Indfødsrettens Meddelelse. Ved de Militære foreligger i Almindelighed kun Krigsministeriets Udtalelse til Indenrigsministeriet om, at Andragendet er indkommet med vedkommende Afdelings (Regiments eller Bataillons) anbefaling gennem Brigaden og Generalkommandoen, men der medfølger derhos altid Tjeneste- og Straffeliste for Vedkommende, og den sidste viser da, at Ansøgeren enten slet ikke har været straffet eller en enkelt Gang belagt med en aldeles ubetydelig Straf. Dette indeholder, ifølge det stadige og strenge Tilsyn, hvorunder de militære Underklasser staa, et stær-